

Շուշանիկ Կուրդիեան

Մենք էլ միանանք

Էս փո՛ւճ աշխրբի դարդն ու բալեն
Հերի՛ք մեր ուսին իւր բեռը շարէ.
Աղի արցունքն էլ անդադար լալէն
Հերի՛ք աշերիս ցոլքերը մարէ:

Էս բիրտ օրէնքին հերի՛ք դուլ-դուրպան
Էղնին մեր գարնան ալ կանաչ օրեր,
Ու չորս պատի մէջ մոռցուած, անպաշտպան
Հերի՛ք մեր դիմաց փակեն բաց դռներ:

Ա՛րի, քորիկ ջան, ձեն տանք աշխրբին,
Մեր ընկերներին թէզ ոտքի հանենք.
Էս սեւ, դարաքաշ, անվայել կեանքին
Մի ելք, մի ուղիղ ճամփայ բաց անենք:

Ա՛րի, քորիկ ջա՛ն, մենք էլ միանանք,
Էն մենձ, սուրբ կոտին Էղնինք մասնակից.
Հերիք շղթայուած ու գերի մնանք
Դուման մտքերով, շշմած գրկանքից:

Թող էն բախտաւոր մեր տղամարդիկ
Շատ չհպրրտնան, որ առաջ անցան,
Էնոնք առանց մեզ, հաւատա՛, քորիկ,

Թեզ տեղ չե՛ն հասնի - կ'ընկնեն ցիրուցան . . .

Էրթա՛նք, քուրի՛կ ջան, անվախ, միասին

Մեր արդար դատին գոհած ամէն բան.

Էն ազատ կեանքի սրբազան լուսին

Ամէնքն են հաւասար՝ կոռուղը արժան . . .

Հուլիս 2, 1907